

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะ
ตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร*

RELATIONSHIP BETWEEN PARTICIPATORY MANAGEMENT AND
KINDERGARTEN TEACHER FUNCTIONAL COMPETENCY OFFICE OF
THE PRIVATE EDUCATION COMMISSION, SAPHAN SUNG DISTRICT,
BANGKOK.

อริสา หม้อยหลง

Arisa Moilong

เบญจวรรณ ศรีมารุต

Benjawan Srimarut

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Phranakhon Rajabhat University, Thailand

E-mail: Moilong@gmail.com

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย ผู้วิจัยทำการเลือกประชากรแบบเจาะจง ได้แก่ ครูปฐมวัยทุกคนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 151 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยอาศัยแนวคิดจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามระหว่าง 0.67–1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .991 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$) 2) สมรรถนะประจำสายงานของครูปฐมวัยในภาพรวมภาพรวมอยู่ใน

* Received: 3 February 2564; Revised: 14 March 2564; Accepted: 2 May 2564

ระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$) และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .596 ($r = .596$) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : การบริหารแบบมีส่วนร่วม, สมรรถนะประจำสายงาน, ครูปฐมวัย

Abstract

The purposes of this independent study were: 1) to study participatory management, Office of the Private Education Commission, Saphan Sung District, Bangkok. 2) to find out the kindergarten teacher functional competency and 3) to examine the relationship between participatory management and kindergarten teacher functional competency. The population of this research was kindergarten teacher 151 persons in Office of the Private Education Commission, Saphan Sung District, Bangkok. The tool used to collect data was rating scale questionnaire with Index of Item-Objective Congruence (IOC) between 0.67 – 1.00 with the reliability of .991. Data were analyzed with statistical software to calculate frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's Correlation.

The research results were found that: 1) the participatory management was at high level in overall and in each aspect ($\mu = 4.50$) 2) the kindergarten teacher functional competency was the most level in overall and in each aspect ($\mu = 4.68$) and 3) there was positively average correlation between participatory management and kindergarten teacher functional competency with the statistically significant level at .01, and coefficient of correlation at .596 ($r = .596$)

Keywords : Participatory Management, Functional Competency, Kindergarten Teacher

บทนำ

ปัจจุบันการทำงานต่างก็มุ่งเน้นการทำงานในรูปแบบประชาธิปไตยหรือทำงานเป็นทีม เพื่อดำเนินงานและสร้างสรรค์งานให้ออกมาได้อย่างมีคุณภาพและทำงานร่วมกันอย่างเข้าอกเข้าใจกัน ซึ่งมีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการทำงาน เช่นเดียวกับในสถานศึกษาที่มีบุคลากรที่มีความสามารถ มีการทำงานร่วมกัน การบริหารแบบมีส่วนร่วมจะทำให้งานแต่ละอย่างสำเร็จลงได้ มีการแบ่งหน้าที่จากสายงาน ความสามารถ และการทำงานด้วยความตั้งใจ งานจึงจะออกมาดีและมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาเป็นองค์กรทางสังคมที่มีความสำคัญในการทำงานแบบมีส่วนร่วมและเน้นปรับปรุงแก้ไขให้เป็นระบบ มีการปรับปรุงการเรียนรู้ พัฒนาครู

คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา โดยสร้างคนยุคใหม่ที่มีความรู้ ความสามารถ มีใจรัก มีคุณธรรมจริยธรรมเข้ามาเป็นครู คณาจารย์ และปรับระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสมรรถนะวิชาชีพครูที่จะใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานและบุคลากรทางการศึกษา คือ สมรรถนะหลักเป็นสมรรถนะร่วมที่ครูและบุคลากรทุกคนต้องมี และสมรรถนะประจำสายงานเป็นสมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งตามสายงานของครูเพื่อประโยชน์ของครู โดยใช้เป็นหลักเกณฑ์การพิจารณาเรื่องตำแหน่งหรือวิทยฐานะ การขอรับหรือขอต่อใบประกอบวิชาชีพ พัฒนาขีดความสามารถของครูให้โดดเด่น มีสมรรถนะที่ดีอยู่ในระดับสมรรถนะสูง สมรรถนะของครูปฐมวัยตามสายงานปฐมวัยมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบบูรณาการผ่านการเล่น การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมในการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อพัฒนาโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่องเน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กตามสภาพจริงด้วยวิธีที่หลากหลายและเหมาะสม มีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมหรือคำพูดเด็กเพื่อให้ทราบว่าเด็กแต่ละคนมีจุดเด่นความสนใจมีความต้องการอย่างไรบ้าง (สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

ครูเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาการศึกษา การพัฒนาครูจึงจำเป็นอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบันที่กระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารไหลข้ามพรมแดนมาถึงกันอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้รูปแบบการเรียนรู้และวิธีแสวงหาความรู้กำลังปรับเปลี่ยนไปจากระบบการเรียนแบบดั้งเดิมท่ามกลางสถานะเช่นนี้ จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายยิ่งสำหรับครูในการจัดการองค์ความรู้ให้บังเกิดผลต่อการพัฒนา คุณภาพของเด็ก ครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อให้สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากแนวทางการจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ของกระทรวงศึกษาธิการที่กล่าวว่า การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย ควรจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ และการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก ให้เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหวสำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้ จัดประสบการณ์ให้เด็กได้คิดริเริ่มวางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำ และนำเสนอความคิด โดยผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับ

สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก สอดคล้องกับบริบทสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็ก จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมและการมีวินัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

กลุ่มโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง เป็นโรงเรียนประเภทสามัญศึกษา เปิดสอนหลักสูตรระดับก่อนประถมศึกษา ครูปฐมวัยเป็นบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็ก หากครูมีคุณภาพจะส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ของเด็กดีตามไปด้วย ดังนั้นครูจึงต้องสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมโดยเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่เด็ก เป็นผู้จัดประสบการณ์ให้เด็กได้มีพัฒนาการอย่างรอบด้านนอกจากนี้จากการผลการนิเทศการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยกลุ่มโรงเรียนเอกชนโดยภาพรวมพบว่า ครูปฐมวัยกลุ่มโรงเรียนเอกชนไม่มั่นใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเอง ครูบางคนขาดทักษะและกระบวนการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งควรได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสมรรถนะ อีกประการหนึ่ง จากสภาพปัญหาของครูไทยในปัจจุบัน ได้แก่ 1) ครูตามไม่ทันกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีใหม่ 2) ข้อจำกัดของงานครูกับรูปแบบการศึกษาใหม่ 3) การสอนที่ไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง 4) ความหลากหลายของผู้เรียนที่เกินกว่าครูจะชี้แนะได้ และ 5) การเรียกร้องที่ครูไม่พร้อมจะสอนได้ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2559) จากทั้ง 5 ประเด็น ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องพัฒนาครูให้มีความพร้อมในด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะด้านสมรรถนะครู เพื่อให้ครูมีสมรรถนะที่ดีพร้อมสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารแบบมี ส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนเป็นแนวทางในการเพิ่มศักยภาพครู ตามสายงานของครูปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ทั้งหมดจำนวน 151 คน (ปีการศึกษา 2563)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิดจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ขออนุญาตจากวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บได้วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ วิเคราะห์โดยใช้วิธีการหาความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 ข้อมูลระดับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 4 การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ว่า 1) ด้านความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน ($\mu = 4.58$) 2) ด้านการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.54$) 3) ด้านความยึดมั่นในที่นั้น ($\mu = 4.48$) และ 4) ด้านการไว้วางใจกัน ($\mu = 4.37$) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ว่า 1) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.71$) 2) ด้านการวิเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\mu = 4.69$) 3) ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน ($\mu = 4.69$) 4) ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($\mu = 4.66$) และ 5) ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.63$) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .596 ($r = .596$) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการไว้วางใจกันกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยในภาพรวมทั้ง 5 ด้านพบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่า

ด้านความยึดมั่นในที่นั้นกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยในภาพรวมทั้ง 5 ด้านพบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .394 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูง คือ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .521$)

ด้านการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์กับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยในภาพรวมทั้ง 5 ด้านพบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .565 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูง คือ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .647$)

ด้านความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงานกับสมรรถนะตามสายงานของครู
ปฐมวัยในภาพรวมทั้ง 5 ด้านพบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .629 แต่เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านของสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูง คือ การบริหาร
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .657$)

ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้กับการบริหารแบบมีส่วนร่วมในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .680 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการบริหารแบบมีส่วนร่วม คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูง คือ ด้านความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .657$)

ด้านการพัฒนาผู้เรียนกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .528 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการบริหารแบบมีส่วนร่วม คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูง คือ ด้านความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .540$)

ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียนกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .515 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการบริหารแบบมีส่วนร่วม คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูง คือ ด้านความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .538$)

ด้านการวิเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .492 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการบริหารแบบมีส่วนร่วม คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูง คือ ด้านความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .543$)

ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนจัดการเรียนรู้กับการบริหารแบบมีส่วนร่วมในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .509 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการบริหารแบบมีส่วนร่วม คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูง คือ ด้านความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .569$)

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารจะต้องมีกระบวนการที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้ปฏิบัติงานได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญต่อการบริหารหน่วยงาน อยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดของการแบ่งอำนาจหน้าที่ จัดให้มีการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน และให้ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาฤณี เหมือนโพธิ์ทอง (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการทำงานเป็นทีมของพนักงานครูในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษากับการทำงานเป็นทีมของพนักงานครูในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดรรัชต์ คำลุน (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาด้านผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. ระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนจัดการเรียนรู้ อันเนื่องมาจาก การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียน

และเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการเสนอผลการจัดการเรียนรู้ต่อฝ่ายต่าง ๆ ของชุมชนเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาลิษา ทองทวี (2553: 140) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะประจำสายงานของข้าราชการครูสายงานการสอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูอยู่ใน ระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีย์ น้ำใจดี (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง สมรรถนะประจำสายงานของผู้บริหารที่ส่งผลต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐมเขต 1 พบว่า สมรรถนะ ประจำสายงานของครูอยู่ในระดับมากเช่นกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครู ปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .596 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษามี กระบวนการที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้ปฏิบัติงานได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่ สำคัญต่อการบริหารหน่วยงาน อยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดของการแบ่งอำนาจหน้าที่ จัดให้ มีการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน ตามสมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ บุคลากรแต่ละตำแหน่ง เช่น ผู้บริหาร ครู และศึกษานิเทศก์ ทำให้สามารถปฏิบัติงานในสาย งานนั้น ๆ ได้สำเร็จตามเป้าหมายซึ่งสมรรถนะประจำสายงานของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ คำภูษา (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ ผู้บริหารโรงเรียนกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง อัน เนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการพูด การลงมือ ทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เห็น สนับสนุน ช่วยเหลือ และฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติงาน มี ส่วนร่วมในการตัดสินใจกับผู้บริหาร และตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตน และเปิดโอกาสให้ ครูได้แสดงความสามารถ พร้อมทั้งพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเสมอเพื่อให้สถานศึกษา สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตาม สายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นแนวทางการในการนำผลการวิจัย ไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนี้

การวิจัยในครั้งนี้พบว่าระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารด้านการไว้วางใจกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารควรให้โอกาส ความไว้วางใจ และอิสระแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง รับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายและนำมาประกอบการตัดสินใจ และพบว่าสมรรถนะประจำสายงานของครูปฐมวัย ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารต้องส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตร และการออกแบบการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จัดโครงการอบรม สัมมนา พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเป็นการยกระดับหลักสูตรการเรียนรู้ให้เกิดความทันสมัยต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และยังพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยในด้านการยึดมั่นในที่นั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านการวิเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นผู้บริหารควรให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติงานให้มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สถานศึกษาต้องจัดโครงการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและแก้ไขปัญหการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

สรุป

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมตามสายงานของครูปฐมวัย ศึกษาสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 151 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมตามสายงานของครูปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัยมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ .596 ($r = .596$)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1.1 จากการศึกษา พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการไว้วางใจกัน ดังนั้นผู้บริหารควรให้โอกาสและอิสระแก่

ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง รับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายและนำมาประกอบการตัดสินใจ ร่วมกันในการกำหนดกฎระเบียบของสถานศึกษา ให้ความไว้วางใจผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงาน สถานศึกษาอาจจัดโครงการศึกษาดูงานโรงเรียนในระดับเดียวกันเพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ศึกษาการเรียนการสอน ทั้งยังเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 จากการศึกษา พบว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยการใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและพัฒนาเต็มศักยภาพ มีเทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ รับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ด้วยวิธีการฟังและนำไปคิดโดยใช้เหตุผลไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาอาจจัดโครงการอบรม สัมมนา พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเป็นการยกระดับหลักสูตรการเรียนรู้ให้เกิดความทันสมัยต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งให้เกื้อหนุนความรู้ในการต่อยอดตามแนวทางการศึกษาในโลกแห่งการเรียนรู้ที่หลากหลายต่อไป

1.3 จากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในด้านการยึดมั่นในทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านการวิเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นผู้บริหารจึงควรที่จะให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติงานให้มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีความขยันหมั่นเพียร อดทนหาผลผลิตในการทำงานมีมากขึ้น จะเห็นได้ว่าภายใต้การบริหารแบบมีส่วนร่วม ในการทำความเข้าใจแยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์องค์หรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบโดยสถานศึกษาได้จัดโครงการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียน และแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น รวมทั้งพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาระดับอื่นๆ

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสมรรถนะตามสายงานของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในเขตอื่นๆ ของกรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2561). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กิตติ คำภูษา. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชาอุณี เหมือนโพธิ์ทอง. (2554). การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการทำงานเป็นทีมของพนักงานครูในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2559). การศึกษาไทย 4.0 : ปรัชญาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือประเมินสมรรถนะครู (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- อารีย์ น้ำใจดี. (2556). สมรรถนะประจำสายงานของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1. ในวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- อาลิษา ทองทวี. (2553). สมรรถนะประจำสายงานของข้าราชการครูสายการสอน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุดรรัถย์ คำลุน. (2554). การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาด้านผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.